

Kl. 21.40

Vi mener, at det er vigtigt, at finanslovsforslaget bliver forbedret, ikke mindst i forhold til vores børn og familier, og at vi også får forbedret den internationale indsats, og at de socialt set svageste i vort samfund også bliver bedre stillet end det, der ellers er lagt op til med regeringens finanslovsforslag.

Vi håber, at regeringen vil reelle forhandlinger med Folketingets partier, og at man – uanset at skatteaftalen for foråret selvfølgelig allerede lægger stærke bånd på det økonomiske råderum, der må blive i finansloven for 2004, også det politiske råderum, der må være som følge af, at det alene er en aftale med Dansk Folkeparti, der skal udmøntes nu i forbindelse med finanslovsforslaget – vil lægge sig i selen for, at man når brede aftaler.

Vi er parate til dette, vel at mærke, selvfølgelig, hvis regeringen er villig til at give de fornødne indrømmelser undervejs, og også hvis regeringen er villig til at vise den fornødne fleksibilitet med hensyn til de forskellige pakker, der er skruet sammen, for der er jo med det forslag, regeringen har lagt frem, skruet forskellige pakker sammen med både det søde og det sure.

Jeg tror, at regeringen må indstille sig på, at den også bliver nødt til at løsne op dér, hvis den ønsker at få bredere forlig end det, der ellers kan øjnes på baggrund af de småpakker, der allerede er skruet sammen fra regeringens side.

Men vi går som sagt konstruktivt til værks i forbindelse med opgaven, om end der selvfølgelig er betydelige elementer i regeringens finanslovsforslag, som vi bestemt ikke har det godt med.

Tórbjörn Jacobsen (TF):

»færøerne.dk« har verdenspremiere i Nordens Hus i Thorshavn. Datoen er den 15. august i år. En fredag ved halv otte-tiden, selvfølgelig med den tidsforskydning, som det særlige færøske præcisionsbegreb kræver, fyldes huset med mennesker af forskellig observans. Det politiske establishment er der, konturerne af både tilhængere og modstandere af selvstændighedskampen skimtes i det halvmørke lokale. Politisk og historisk interesserede mennesker mødes i stor spænding, og overalt ser man de traditionelle receptionister, der trives i magtens skygge og aldrig lader et glas vin og et par pindemadder gå sig forbi. Det rygtes i Thorshavns gader, at Poul Nyrup Rasmussen og dronning Margrethe

skulle være inviteret til premieren, men de er der ikke, uvist af hvilken årsag.

For »færøerne.dk« er dokumentarfilmen om de knuste færøske selvstændighedsforhandlinger med Danmark i 1999 og 2000, og det er Ulla Boje Rasmussen, der har fotograferet, instrueret og sammenskruet 2 års spændende forløb af den ellers 150-årige færøske kamp for politisk selvstændighed.

Nu kører filmen i færøske og danske biograf, og om godt og vel en uge bliver den vist i det grønlandske kulturhus Katuaq på foranledning af den nordatlantiske gruppe i Folketinget. Det sker som optakt til den konference, der bliver holdt i forbindelse med, at den grønlandske selvstyrekommision har barslet med sin store betænkning angående landets politiske fremtid.

Filmen er blevet rost, og den er god. Så objektiv som en film af en sådan karakter nu engang kan være, er den også. Og læren af den er klokkeklar, i hvert fald for os, der higer efter den færøske republiks tilblivelse, nemlig at de færøske forhandlere ikke havde andet mandat end det, danskerne gav dem, hvilket reelt betød, at den danske statsmagt i det store og hele forhandlede med en del af sig selv, med sin egen arm.

Vel belært af det, der lignede en resultatmæssig fiasko i oktober 2000, kommer det ikke til at ske igen. De fremtidige forhandlinger på dette niveau kommer til at foregå i en folkeretlig sfære, hvor Færøerne har et internationalt accepteret mandat med i bagagen. For det blev under de fire forhandlingsrunder i 1999 og 2000 bevist, at forhandlinger, der udelukkende foregår på den ene parts præmisser, er ørkesløse, ødelæggende og destruktive.

Kl. 21.45

En anden afgørende lære af filmen er, at de økonomiske bånd mellem Danmark og Færøerne må afvikles i et så hastigt tempo som overhovedet muligt. Den manglende økonomiske dækning gør færingerne sårbare. Frontkæmperne Hogni Hoydal og Anfinn Kalsberg løber panden imod en mur fire gange, og muren er blokstøtten, der såvel i virkeligheden som i filmen bliver personificeret af den daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen. Men manden gjorde vel ikke andet end det, enhver anden statsminister ville have gjort, nemlig at bruge de magtmidler, der er mulige, for at bevare Danmarks geopolitiske position og betydning i verden.

Målet var vel at holde fast ved statens territoriale grænser og derved værne om det småt, der er tilbage af det engang så mægtige danske im-